1831. No. 91.

LEEUWARDER COURANT

DINGSDAG den 15 NOVEMBER.

PROVINCIAAL GOUVERNEMENT VAN VRIESLAND.

Aanbesteding.

Op Vrijdag den 9 December 1831, des voormiddags ten 10 ure, zal onder nadere goedkeuring door of van wege den Gouverneur van de provincie Vriesland, in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat en der Publieke Werken, aan het lokaal van het Gouvernement te Leeuwarden, worden aanbesteed:

Het *bouwen* van eene NIEUWE SCHOOL en verdere daartoe behoorende werken, te Stavoren, met de leverantie der Materialen.

Geschiedende deze besteding bij publieke inschrijving en opbod, om vervolgens in het voorjaar van 1832 te worden uitgevoerd, terwijl het bestek daartoe, boven en behalven aan het Gouvernementshuis te Leeuwarden, ter lezing zal liggen, te Stavoren in de Stads Herberg, te Sneek in de Witte Arend, te Harlingen in het Heeren Logement bij *Minnema* en aan de Lemmer in de Wildeman, en voorts 14 dagen voor de besteding de noodige aanwijzingen worden gedaan door den Provincialen Opzigter in loco en tevens verdere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur te Leeuwarden en den Ingenieur te Harlingen.

De Gouverneur van Vriesland,
VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.

POLEN.

WARSCHAU, *den* 31 *October*. De geheimraad *Engel* heeft de volgende proclamatie uitgevaardigd:

„ Slechtgezinde menschen, welke in onlusten hun voordeel zoeken, verspreidden de even zoo valsche als ongerijmde geruchten, als of de regtmatige regering het oogmerk had, de boeren des Koningrijks Polen tot onderdanen van hunne Heeren te maken. Vredelievende landlieden schenkt geen geloof aan zoodanige nadeelige geruchten. In naam van onzen Monarch verwittig ik u, dat uw vereerde Koning en Vader niet alleen niet wil, dat gij op eene of andere wijze onderdrukt wordt, maar integendeel de door hem aangestelde regering heeft bevolen, alles aan te wenden, om u gelukkig te maken. Houdt niet op, u rustig met uwen arbeid bezig te houden, welke voor het algemeen tot nut strekke; vervult uwe pligten en weest overtuigd, dat u niet het geringste regt zal ontnomen worden, maar dat integendeel de regering alles zal aanwenden om uw lot te verbeteren."

Alhier zijn twee Keizerlijke besluiten afgekondigd; in het eerste wordt gezegd:

„ In aanmerking, dat het Poolsche legerkorps, onder bevel van *Kaminski* en *Rozycki*, het voorbeeld van een vreemdeling, namens *Romarino*, gevolgd heeft, door, in weerwil van de onderwerping des Koningrijks Polen, in oproer tegen het regtmatig bestuur te volharden; dat het door dien wederstand, welke toen dubbel misdadig was, nieuw bloed heeft doen vergieten, en dat het de wapenen niet eerder heeft nedergelegd, dan toen het in de Oostenrijksche Staten gedreven was; dat het uit dien hoofde zich de weldaden van eene algemeene amnestie heeft onwaardig gemaakt, en dat dierhalve de gemelde aanvoerders en alle officieren van dat korps nimmer in het Russische Keizerrijk, noch in het Koningrijk Polen zullen mogen terugkeeren."

Het tweede besluit heeft betrekking op het korps van den Poolschen generaal *Rybinski*, dat in Pruissen is getrokken, en hetwelk eene gelijke straf te beurt valt. In dat besluit zegt Z. M.: „ In aanmerking, dat het Poolsche legerkorps, hetwelk krachtens eene met den opperbevelhebber van ons leger geslotene overeenkomst, verlof had bekomen, uit Warschau te trekken en zich naar Plock te begeven om aldaar ons verder bevel af te wachten, deze overeenkomst al dadelijk heeft verbroken, dat het doof voor alle waarschuwingen van den veldmaarschalk prins van Warschauw graaf *Paskewitsch* is gebleven, alle verzoenings-middelen heeft versmaad, door verlenging des oorlogs nieuwe ellende over ons Koningrijk heeft zoeken te brengen, en door ons leger levendig vervolgd wordende, zich naar het Pruissische grondgebied begeven en aldaar de wapens nedergelegd heeft." — De generaals en officieren van allen rang van dit korps zullen ook nimmer noch in Rusland, noch in Polen terug mogen keeren. De Keizer heeft zich echter voorbehouden, om nopens enkele personen, die gegronde reden mogten kunnen aanvoeren, uitzonderingen te maken.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 5 *November*. Men heeft opgemerkt, dat in Rusland en in Pruissen alle lieden, welke in tabaksfabrijken, in looijerijen en in apotheken werkten, door de *cholera* gespaard zijn. Het rooken van tabak wordt in het algemeen als een heilzaam middel in beide landen en in Oostenrijk aangemerkt.

In sommige streken van Zwitserland worden nog ongeregeldheden gepleegd. Zoo schrijft men uit St. Aubin: „ Het hoofdkwartier van den opstand is steeds te Bevaix. Men wil niet alleen tegenstand bieden maar eenen nieuwen inval doen.

„ In Neufchatel hebben groote ongeregeldheden plaats gehad, waarvan verscheidene personen het slagtoffer zouden zijn geworden, indien de militairen niet tusschen beide waren gekomen. Den 29 October waren er echter verscheidene deputatien van gemeenten aangekomen om zich te onderwerpen."

Allertreurigst zijn de berigten uit Egypte. In brieven van Alexandrie, van den 6 September, wordt een droevig tafereel opgehangen van de verwoestingen die de Cholera aldaar aanrigt. In Caïro waren ongeveer negen duizend menschen daarvan het slagtoffer geworden. De Pacha verliest een groot gedeelte van zijn leger en van zijn zeevolk. De moedeloosheid is algemeen; alle handelszaken staan stil, en de winkels en magazijnen zijn gesloten. De Pacha is aan boord van een fregat gevlugt, om zich aan de besmetting te onttrekken; doch aldaar ook de ziekte uitgebroken zijnde, is hij na nog aan boord van eenige andere vaartuigen vertoefd te hebben, eindelijk weder aan den wal gekomen en heeft zijn intrek in het huis van een zijner officieren genomen, om dat zijn paleis en harem mede niet vrij van de ziekte zijn.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 8 *November*. Het gouvernement heeft order gezonden om dadelijk beslag te leggen op al de schepen, bestemd tot de expeditie van don *Pedro* tegen don *Miguel*. De *Congres*, die in Duins binnen was, en twee fregatten, *de Juno* en *de Asia*, welke te Gravesend lagen, zijn reeds in beslag genomen. Men verzekert, dat dit bevel niet van het ministerie van buitenlandsche zaken afkomstig is, maar dat daartoe aanleiding heeft gegeven de ongeoorloofde werving van troepen. Ook gelooft men, dat het beslag weldra zal opgeheven worden.

Gisteren zijn in Coventry oproerigheden uitgebarsten, die echter met geene politieke gevoelens in verband staan, maar veroorzaakt zijn door misnoegdheid van het volk over eene vermindering in het arbeidsloon. Eene fabrijk is verbrand en de werktuigen daaruit in stukken geslagen. De regering moet zich zeer standvastig gedragen hebben en des avonds de rust hersteld geweest zijn.

Ook te Worchester hebben den 5den, grove onlusten plaats gehad. Te Kenilworth moet de rust mede grootelijks bedreigd zijn geworden

Men wil men weten dat de Vloot onder den Schout-bij-Nacht *Warren*, heden uit Duins weder naar den Hollandschen wal onder zeil zal gaan.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 4 *November*. Eergisteren heeft de graaf *Guilleminot* in de kamer der pairs eenige inlichtingen gegeven over zijne in der tijd zoo veel gerucht gemaakt hebbende vertrouwelijke en ongeteekende nota aan de Porte, waarin hij dezelve had aangeraden om zich, uit hoofde der waarschijnlijkheid van eenen oorlog van Frankrijk tegen Rusland en Oostenrijk, tot eenen oorlog voor te bereiden, welk stuk, aan alle de gezanten te Konstantinopel bekend geworden zijnde, aanleiding tot onaangenaamheden tusschen de vreemde kabinetten en het onze heeft gegeven, en om welke reden de graaf *Guilleminot* van zijnen post is terug geroepen geworden, over die terugroeping nu bezwaarde zich de graaf *Guilleminot*, aangezien hetgeen hij gedaan had, in het vermeend belang van Frankrijk geschied was. De minister van buitenlandsche zaken gaf daarop aan de kamer eenige inlichtingen, en beweerde, dat het gouvernement aan zich zelf verpligt was geweest om openlijk te doen blijken dat het ter goeder trouw had gehandeld, en het aangehaalde geval buiten deszelfs weten had plaats gehad; de graaf *Guilleminot* daarop eenen bij hem ontvangen brief willende voorlezen, welke hem aan oorlog had doen gelooven, verzocht de minister van buitenlandsche zaken hem om die voorlezing na te laten, niet in het belang van het ministerie, maar om de onvoegzaamheid daarvan, waaraan de graaf voldeed. Hierna deed de heer *de Saint Priest* het voorstel om ter zake van deze personele woordenwisselingen tot de orde van den dag over te gaan, waartoe de kamer besloot.

Heden heeft de kamer der pairs het ontwerp van wet, houdende inwilliging van een crediet van 18 millioen, ter voortzetting van werken van openbaar nut en om langs dien weg aan ledigloopende werklieden arbeid te verschaffen, met eene groote meerderheid aangenomen.

De kamer der afgevaardigden houdt zich dagelijks bezig met hare beraadslagingen over het ontwerp van wet op de recrutering; men klaagt thans zeer over den weinigen ijver der afgevaardigden om zich op hunnen post te begeven in weerwil der belangrijkheid van het onderhavige ontwerp, en van de verdere belangrijke zaken welke de kamer nog te behandelen heeft. Sedert de beslissing der kamer omtrent het pairschap is reeds aan 70 leden verlof voor eenigen tijd ingewilligd, en toen gisteren weder drie leden verlof tot afwezigheid verzochten, viel op dat van den eersten aanvrager veel aan te merken eer het werd ingewilligd, het tweede daarentegen werd stellig geweigerd, doch het derde geval was wegens ziekte.

Het gerucht, dat de kamer voor eenigen tijd gescheiden zou worden, wordt thans stellig tegengesproken.

De wet op het pairschap zal waarschijnlijk eerstdaags aan de kamer der pairs worden voorgedragen, wordende intusschen eene benoeming van nieuwe pairs te gemoet gezien.

In den afgeloopen nacht zijn eenige dieven met beklimming en inbraak in de koninklijke bibliotheek doorgedrongen, waar zij eene aanzienlijke hoeveelheid antieke gouden medailles en andere kostbare voorwerpen gestolen hebben. De waarde van het gestolene, voor zoo ver de gehalte betreft, wordt op 100,000 francs begroot; doch uit hoofde de zeldzaamheid der medailles is het verlies onwaardeerbaar.

Men verneemt dat het gestolene bestaat uit 3000 gouden medailles, deel uitmakende van de verzameling der Romeinsche keizers, van *Pompeius* tot op *Constantijn*, alsmede uit een gouden vaas ter waarde van 10,000 fr. en eenige Grieksche medailles.

Men maakt de opmerking dat de biblioteek tien bewaarders heeft, welke ieder 6000 fr. tractement hebben.

BELGIE.

BRUSSEL, *den* 10 *November*. Wij lezen met verwondering, in het dagblad *l'Industrie*, de navolgende daadzaak, welke wij ons bevlijtigen mede te deelen, ten einde inlichtingen uit te lokken. „ Het kapittel van Mechelen had den abt *Sterckx*, oud pastoor der Lieve-Vrouwe-Kerk te Antwerpen, als kandidaat tot het aartsbisdom van Mechelen voorgesteld. Maar Rome verwerpt dien kandidaat, omdat hij slechts door het kapittel is voorgesteld, en dat de Heil. Vader verklaart alleen den Koning der Nederlanden te erkennen.

Een buitengewone *Courier* van Londen kondigt stellig aan, dat de ziekte, welke te Sunderland is uitgebarsten, geenszins de Aziatische Cholera of braakloop is. Het Fransch ministerie heeft desniettegenstaande last gegeven, om alle schepen, welke uit de havens benoorden Yarmouth komen, aan eene quarantaine te onderwerpen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, *den* 10 *November*. H. K. K. H. de Prinses *van Oranje* heeft den gewonden kolonel *Gallières*, gisteren op nieuw met een bezoek vereerd.

Men verzekert dat het ontwerp van het nieuwe tarief der regten op den in- uit- en doorvoer tegenwoordig aan de overwegingen van den raad van state is onderworpen.

Van het eiland Walcheren verneemt men, dat de verschijning eener Engelsche vloot, op die hoogte, en naar men vermoedde, met het oogmerk, om de Schelde op te zeilen, weinig vrees, doch des te meer geestdrift had opgewekt. Aan eene oproeping, door den vice-admiraal *Cobius*, gedaan, om in Vlissingen de garnizoensdienst en de dienst bij het geschut der wallen te helpen verrigten, was volijverig door de ingezetenen van Vlissingen beantwoord geworden, en hadden zich een aantal derzelven daartoe aangeboden, en men twijfelde niet, indien de nood zulks had vereischt, of eene algemeene oproeping der Zeeuwen had hetzelfde gunstig gevolg gehad.

Ook van gouvernementswege schijnt men bedacht geweest te zijn, om indien de Engelsche vloot zich door het stelsel van *al of niet interventie*, eenige vijandige daad veroorloofd had, het zwak bezette eiland Walcheren, oogenblikkelijk te hulp te snellen, daar hetzelve reeds negen honderd wagens in het land van Heusden en Altena had gerequireerd, waarvan de voerlieden zich voor vijf dagen van levensmiddelen moesten voorzien. Aan deze aanschrijving heden nog geen gevolg gegeven zijnde, schijnt men het spoedig vervoer van een noodig getal troepen beoogd te hebben, hetwelk door het verdwijnen der Engelsche vloot van voor onze kusten, thans minder spoed vereischt.

De Fransche berigten uit Brussel, tot den 3den, maken, even als de Engelsche, melding van de bijzondere onverschilligheid, welke in Belgie en inzonderheid in genoemde stad wordt bespeurd, en welke te weeg heeft gebragt, dat het aannemen van de 24 artikelen, tegen welke sommige dagbladen en sommige revolutionaire redenaars in de beide kamers zich zoo hevig hebben uitgelaten, genoegzaam geen indruk heeft gemaakt. Het is deze onverschilligheid, welke in Duitsche berigten als ontevredenheid wordt voorgedragen; trouwens in een der liberale bladen van Parijs wordt ook, onder dagteekening van den 3den, gesproken van het ontdekken van eene briefwisseling van de voorstanders der voormalige orde van zaken met zeer voorname personen, doch wat daarvan zij, is nog niet met genoegzame zekerheid gebleken. Voorts verzekert men in de Fransche bladen, dat Vorst *Leopold* steeds zeer afgezonderd leeft, en nog geenen Belg tot zijnen vertrouweling heeft gemaakt; — dat *Lebeau* en *Devaux* intusschen degenen zijn, die den meesten invloed uitoefenen op het bestuur, en dat die lieden dan ook de hoofden zouden zijn van de zoogenaamde *coterie*; — dat de minister *de Broeckère* zich, ten gevolge zijner gedragingen, niet zeer bemind bij den Vorst heeft gemaakt; — dat hij zich eene menigte vijanden onder al de partijen heeft berokkend; — dat het talrijke leger, hetwelk hij in zijnen ijver heeft bijeengebragt, in deze oogenblikken eer lastig, dan nuttig schijnt, enz.

Laatstelijk heeft de minister *de Broeckère* Antwerpen bezocht, en zich zeer tevreden betoond over de werken van verdediging in de stad, over welke de Antwerpenaren zich bij voortduring met zoo veel hevigheid beklagen, als eene onnutte en onnoodige geldverspilling, welke gewisselijk sommige begunstigden tot persoonlijk voordeel moet strekken. Zij beklagen zich evenzeer over de wapening van den Schelde-oever, en verzekeren, dat ten gevolge van dien, de Koninklijke troepen weder nieuwe openingen maken in den dijk aan de Vlaamsche zijde, ter verzekering van hunne gemeenschap. In Antwerpen is men geenszins tevreden over het gedrag der burgerwacht van Henegouwen, en onlangs zijn 70 man van die van Antwerpen, welke in Brussel in garnizoen ligt, na de wacht aan de poort te hebben vermeesterd, gedeserteerd.

Den 8sten zijn de Belgische gedeputeerden weder vergaderd geweest, als wanneer 33 leden zonder verlof afwezig waren. Men heeft op nieuw beraadslaagd over de wet op de credieten, en dezelve gedeeltelijk aangenomen. In het rapport is voorgekomen de wensch, om de militaire regtspleging te veranderen; het militair geregtshof af te schaffen, en de Fransche regtspleging op dat stuk in te voeren.

In Gend hebben weder onlusten plaats gehad. Tot dus verre hebben de fabrikanten *Rosseel* en *de Ruyck* hunne arbeiders hooger loon betaald, dan hunne mededingers, en nadat zij dezelve dezer dagen hadden bekend gemaakt, dat zij dit niet langer konden volhouden, hebben al hunne werklieden hen verlaten. Zij hebben andere aangenomen, doch deze zijn door de eerstgenoemden aangerast en met geweld verhinderd te arbeiden. Het is tusschen beide de partijen tot een gevecht gekomen, waarbij de fabrijken van beide deze heeren groot gevaar hebben geloopen van te worden geplunderd of vernield, en ter naauwernood, door tusschenkomst der militaire magt, zijn behouden.

Den 4den en 5den zijn ook de 3 Britsche linieschepen van hunnen voorgenomen kruistogt voor de Schelde, op de reede van Duins ten anker gekomen, en heeft de *Revenge* bij die gelegenheid een anker en ketting-kabel verloren. — Volgens den Londenschen *Courier* zoude de vloot van den admiraal *Warren*, bij handzaam weder, den 8sten op nieuw naar zee hebben moeten gaan.

Volgens een der Belgische bladen, moet de heer *Goblet*, voorheen kapitein van de genie, naderhand minister en generaal, doch iemand, welke het vertrouwen der omwentelingsgezinden niet schijnt te bezitten, den heer *de Meulenaere*, als minister van buitenlandsche zaken, opvolgen. De heer *de Theux* schijnt weinig genegenheid te betoonen, om zich met de binnenlandsche te belasten, en als nu schijnt men den heer *Fallon* daartoe te willen bewegen. — De gewezen Nederlandsche minister *Delacoste* schijnt altijd nog te ziek te wezen, om zitting te kunnen nemen in den Senaat.

De ambassadeur *van de Weijer* is den 9den naar Londen vertrokken, na met den generaal *Belliard* en den vertrouwden vriend van vorst *Leopold*, baron *von Stockmar*, te hebben geconfereerd. Volgens de Belgen is van de zijde van Holland op de mededeeling der 24 artikelen geantwoord: „ dat zoodra de grondslagen van een tractaat van scheiding, in overeenstemming met de bedoelde artikelen, welke tot dat einde aan eene herziening zouden worden onderworpen, zoude zijn tot stand gebragt, men gereed

was, om zich te verstaan over datgene, hetwelk bij deze artikelen als beginsel wordt aangenomen.

„ Dat men gaarne den algemeenen vrede wil helpen bewaren, maar dat dezelve niet mag worden gekocht ten koste van de eer, het bestaan en het welzijn van Holland; dat de Koning wel niet gelijke magt, maar toch gelijke regten bezit, als de verdere Souvereinen, en verpligt is te waken voor de onschendbaarheid der regten van eene natie, die 80 jaren voor hare onafhankelijkheid heeft gestreden, en nog onlangs, toen het er op aankwam, om hare waardigheid te handhaven, goed en bloed daarvoor heeft opgezet; — en dat, bijaldien de Conferentie zoude vermeenen niet te kunnen voldoen aan des Konings regtmatig verlangen, Z. M. niets zoude overschieten, dan om, vertrouwende op God en zijn goed regt, gewapend en in staat van oorlog te blijven, ten einde elken vijand, die het grondgebied zoude durven aanranden, te tuchtigen; met voorbehoud van zoodanige voorstellen aan de Souvereinen, zijne geallieerden, in conferentie vereenigd, als noodig zouden worden bevonden.

„ Dat de Mogendheden intusschen verzekerd konden zijn, dat Holland niet zoude aanvallen, maar alleen bedacht zijn op verdediging.

„ Dat men, zonder zich nog over de artikelen zelven te verklaren, zich bezwaard vindt over den vorm, om dat de Hollandsche gezanten door de Conferentie zelve zijn erkend als gemagtigd, om met haar over een traktaat van scheiding te onderhandelen en te sluiten, en daartoe voor als nog gereed zijn, zich grondende op het protokol van Aken van 1818, waarbij de regten des Konings met die der verdere Souvereinen zijn gelijk gesteld; op de noodzakelijkheid van een dergelijk verdrag, waarbij de 8 artikelen van het tractaat van Londen van 1814 zouden worden gewijzigd, ten einde den grondslag voor een nieuw verdrag op te leveren; — en *op den inhoud der eerste protocollen van de conferentie zelve.*"

Men verzekert, dat Prins *Leopold* de vier en twintig artikelen nog niet geteekend heeft, maar voorstellen aan de Conferentie heeft laten doen. De heer *van de Weyer* zou van Brussel naar Londen op reis zijn gegaan.

Van Antwerpen schrijft men, dat de Hollanders nieuwe doorsnijdingen in den dijk bij Zwijndrecht hadden gemaakt.

De reis van den Koning der Franschen naar de Noordelijke departementen zal geen plaats hebben. De maarschalk *Gérard* heeft de troepen, welke het leger van het Noorden uitmaken, bij dagorde kennis gegeven, dat Z. M. (kort na het besluit tot dien togt te hebben genomen) door het vergevorderde jaargetijde daarvan wordt terug gehouden, en dat ook, bij den tegenwoordigen staat der wegen, de bewegingen, welke eene wapenschouwing zoude vorderen, te bezwaarlijk zouden zijn. Voorts heeft de maarschalk de troepen te kennen gegeven, dat, ofschoon zij geene gelegenheid hadden gehad, om nieuwe overwinningen te behalen, zij aan Frankrijk waarborgen hebben gegeven van hetgeen zij zouden hebben verrigt, bijaldien zij voor hunne eigene zaak hadden moeten strijden, en ten slotte daarbij gevoegd, dat de soldaten in dit eervol getuigenis de belooning vinden van het goed gedrag, hetwelk zij sedert den intogt in Belgie tot op den huidigen dag hebben gehouden.

Het blijkt nu, dat tot den eersten November een Fransche plaats-kommandant, de kolonel *Colsenis*, zich in de vesting Namen heeft opgehouden; immers men meldt, dat hij den 2den van daar is vertrokken. Dezer dagen zijn te Luik nog 60 Fransche sappeurs en mineurs aangekomen, welke den kern moeten vormen van een gelijksoortig korps, 't welk in Belgie wordt opgerigt.

De generaal *Nielon* is met zijn staf den 5den in Gend gekomen. Volgens de Belgische bladen moet aldaar, op bevel van den zelven, worden doodgeschoten zekere kleedermaker van Doorzele, beschuldigd van laatstelijk de desertie van 4 Belgische grenadiers van het 12de regiment naar Zeeland te hebben bewerkt.

De bekende *Borremans* is uit de gevangenis van St. Bernard naar Mons gevoerd, en de even bekende *de Culhat* is van daar naar de gevangenis van Aalst overgebragt. Een en ander geeft aanleiding tot het gerucht, als of onder de bewoners van St. Bernard aanslagen van eenen staatkundigen aard zouden zijn gesmeed.

Onder de personen, welke zich thans in Brussel bevinden, en bij Vorst *Leopold* ter maaltijd zijn genoodigd, telt men den heer *Bowring*, die, bij het uitbreken van het Belgisch oproer, zijnen goeden naam zoo zeer op het spel heeft gezet. Ook de generaal *de Beaulieu*, die onlangs door de gezworenen is vrijgesproken, is bij den vorst in een bijzonder gehoor ontvangen.

Sommige der Brusselsche revolutionaire bladen hebben thans ontdekt, dat het gouvernement van vorst *Leopold* in handen is geraakt van eene zoogenaamde *coterie*, van welke de leden den lande een budjet van 41 millioenen, behalve de leeningen van 12 en 10 millioenen en den koopprijs der 24 artikelen, opleggen, en den buit deelen; zij schijnen nu het besluit te hebben genomen, om de rol van opposanten weder te vervullen. — Het ministeriële blad, hetwelk in Brussel wordt uitgegeven, neemt daar geen genoegen mede, en oordeelt, dat, vermits de omwenteling haren hoogsten wensch heeft bereikt, dergelijke tegenstand niet meer te pas kan komen.

De bevelhebber van de burgerwacht van Luik heeft doen aankondigen, dat hij de namen van de leden derzelve, welke in de tegenwoordige gewigtigste tijds-omstandigheden, verzuimen, of weigerachtig zijn, dienst te doen, in de nieuwspapieren zal bekend maken. — Bij de loting van de burgerwacht van den eersten ban te Antoing, provincie Henegouwen, zijn zeer ernstige onlusten voorgevallen. Het volk beklaagde zich over onregt wegens het vrijstellen, en heeft al de glazen van het stadhuis ingesmeten. De gendarmes hebben moeten vuren, en de aanvallers zijn niet geweken, voor dat verscheidene hunner gedood en gekwetst waren. Te Gilly, bij Charleroi, alwaar gelijke onlusten hebben plaats gehad, zijn de misnoegden meester gebleven, en is de overheid geweken.

De stad Brussel bevindt zich in de noodzakelijkheid, om eene geldleening te openen ten einde in hare dringendste behoeften te voorzien.

De Engelsche berigten uit Brussel melden, even als de Duitsche, dat de geestdrift der revolutie bij de menigte geheel vervlogen is, en dat men bij het volk alom eene merkwaardige onverschilligheid bespeurt. Zij willen echter daaruit niet hebben afgeleid, dat de zucht om de vorige orde van zaken te zien herleven, veld zoude winnen, en meenen, dat Vorst *Leopold* in de daad invloed op de menigte heeft erlangd.

Als een blijk dezer onverschilligheid mag worden aangemerkt de traagheid der gedeputeerden in het bijwonen der vergaderingen, zoo dat dezelve den 7den nauwelijks hebben kunnen beraadslagen, schoon het bekend was, dat over de geldmiddelen moest worden gesproken. Men heeft besloten, dat elken dag de namen der afwezigen door de dagbladen openbaar zullen worden gemaakt. Den zoon van den heer *de Secus* is een verlof geweigerd, om geen kwaad voorbeeld te geven. De voorgestelde wet, om te voorzien in de noodige uitgaven voor het laatste vierendeel jaars van 1831, is met eene groote meerderheid aangenomen. De gedeputeerde *Gendebien* heeft echter bij deze gelegenheid verzekerd, dat hij voor 1832 voorstellen, om geheel het ministerie van buitenlandsche zaken af te schaffen, daar eene dergelijke inrigting, bij de onzijdigheid van Belgie en de cijnsbaarheid van dat land aan het Heilig-Verbond, niet te pas komt.

De ambassadeur *van de Weijer* is in den nacht van den 7 op den 8 November van Brussel naar Londen teruggekeerd, voorzien, zoo men zegt, met zeer bepaalde instructien nopens de voorwaarden, welke het bewind van vorst *Leopold* aan het aannemen van de 24 vredesartikelen wil verbinden.

De hooge vloed heeft nieuwe overstroomingen in de polders bij Lillo te weeg gebragt, in die van Vlaanderen is het water mede gewassen.

De Luiksche burgerwacht, welke nog aan de Zeeuwsche grenzen lag, is met eenig gescenn naar Gend teruggekeerd. De nalatigen der burgerwacht van genoemde stad worden ijverig opgespoord en naar het korps gebragt.

In Gend heeft de regering de bevolking verkondigd, dat zij zal beproeven, in hoe verre, met eene vrijwillige inschrijving, in de groote behoefte der armen kan worden voorzien, alvorens tot eene geldheffing te komen.

Uit Antwerpen schrijft men van den 7 November het volgende:

„ Een brief van Stabroek van den 5 dezer meldt dat de storm van den vorigen dag daar weder veel schade aan de dijken toegebragt had. De noordwestewind had des morgens met den vloed het water reeds geweldig opgejaagd en vele scheuringen in den dijk veroorzaakt; doch bij het volgend hoog water, des avonds ten vijf ure, was deszelfs geweld nog veel grooter geweest, en was het water binnen een kwartier uurs tot 1 el 256 streep à 1 el 570 streep in de huizen doorgedrongen; de inwoners moesten zich met hun vee zwemmende redden en toevlugt bij hooger gelegen naburen zoeken.

„ De vloed was zoo hoog gezwollen en werd door den hevigen wind zoo voortgedreven, dat het water over de dijken heenstroomde en eene verschrikkelijke overstrooming veroorzaakte; hetzelve is tot op een kwartier afstands van Putten gekomen en heeft wel 150 morgen overstroomd, die tot nog toe waren verschoond gebleven."

De schoonzoon van lord *Grey*, lord *Durham*, de bekende Engelsche letterkundige *Bowring* en de Engelsche kolonel *Fox*, zoon van lord *Holland*, bevinden zich sedert eenige dagen te Brussel. De Britsche kabinets-courier *Moore* was door den gezant *Adair* naar den ambassadeur *Bagot*, te 's Gravenhage gezonden.

Op den 27 Julij," zoo heet het in een dagblad van Baltimore, werd op den ijzerweg eene proeve genomen, om door middel van zeilen eenen wagen voort te drijven. Het behandelen der zeilen was aan eenen ervaren schipper toevertrouwd, en bij den terugkeer van het rijtuig (*met den wind voor het lapje*) liep het met de snelheid van 7 uren gaans op het uur." Waarlijk, nog voor weinige jaren zoude men dergelijke couranten-berigten nog voor vertelseltjes uit *moeder de Gans* gehouden hebben.

AMSTERDAM, *den* 12 *November*. Van 's Gravenhage wordt ons berigt, dat de leden der Tweede Kamer gisteren ten half drie ure des namiddags tot eene besloten vergadering beschreven zijnde, Z. Exc. de minister van buitenlandsche zaken weinige oogenblikken daarna in dezelve is verschenen, om, (gelijk vervolgens mede in de vergadering der Eerste Kamer,) als daartoe door Z. M. den Koning gelast, aan de Staten-Generaal kennis te geven van de gesteldheid, waartoe tot dus verre de onderhandelingen zijn gekomen, daarbij overleggende een afschrift van de bij de Londensche Conferentie ontworpen 24 artikelen, en van het staatstuk, door Z. Exc. op last des Konings ter beantwoording der door de Conferentie daarvan gedane mededeeling afgevaardigd, en den 7 dezer bij dezelve te Londen ontvangen. De redevoering des ministers en de daarbij overgelegde stukken zullen worden gedrukt. Ook kondigt de *Staats-Courant* aan, daarvan verslag te doen in een *Bijvoegsel*, hetwelk nogtans *heden niet* is uitgegeven. Voor zoo veel men verneemt, is er geen twijfel aan of de zelfde beraden en waardige uiteenzetting van de dezerzijds bestendig ingeroepen grondbeginselen van regt en billijkheid, waardoor zich de Nederlandsche staatstukken, gedurende den ganschen loop der handelingen, zoo zeer hebben onderscheiden, kenmerkt ook wederom in eene uitstekende mate de verklaring, van wege Z. M. den Koning aan de te Londen vergaderde gevolmagtigden en derzelver Hoven, ter zake der naar vorm en inhoud even zeer onaannemelijke jongste bepalingen gedaan. Ook schijnt de tot dus verre bekende staat der betrekkingen van zoodanigen aard, dat alsnog eene betere uitkomst langs den weg der onderhandeling mag worden te gemoet gezien, te welker opzigte dezerzijds de nakoming verlangd is van het tweede artikel der bepalingen van Aken, hetwelk het bijzijn en de deelneming vordert van de gevolmagtigden der belanghebbende Mogendheid, en waarvan bij de ontwerping der 24 artikelen geheel is afgeweken. Ten opzigte van de voortduring van den wapenstilstand is, zoo men verneemt, verklaard, dat het als strijdig met de onafhankelijkheid van den staat werd beschouwd daaromtrent zich aan eenig voorschrift te verbinden, terwijl overigens eene schorsing of hervatting van vijandelijkheden enkel te bepalen was naar niet vooraf te voorziene omstandigheden, en die schorsing, zoo lang de omstandigheden dezelve toelaten, wezenlijk dezerzijds bestaat ten gevolge der bekende aan het leger gegevene bevelen. Het schijnt dat de daarvan door den Engelschen gezant aan zijne regering gedane kennisgeving, die aanleiding gegeven heeft tot het 50ste protokol en de beweging der Engelsche vloot, in zeker opzigt voorbarig moet geweest zijn.

Gisteren is de Britsche ambassadeur bij Z. M. ten gehoor geweest, zoo men zegt, ter zake eener aangelegenheid betreffende den tegenwoordigen militairen toestand van Antwerpen.

NIJMEGEN, *den* 8 *November*. Ter wering van de cholera is, van wege de Pruissische regering bevolen, dat niemand zonder voorzien te zijn van eene gezondheidspas, in de Rijn-provincien mag binnenkomen, en niet anders dan langs de volgende wegen: van Nijmegen op Cranenburg; van Millingen over Bimmen op Keeken, en van het Lobith over het veer aan het Vossegat op Keeken; alle overige wegen worden verboden, en de reizigers op dezelve gevonden, moeten terug gewezen worden. Alle waren, op verboden wegen ingevoerd wordende, zullen verbeurd worden verklaard.

LEEUWARDEN, *den* 14 *November*. Het laatste nummer van de Nederlandsche Gedachten deelt het navolgende artikel mede.

In Frankrijk schijnt somtijds de revolutie aan iemand gelijk, die zich naar eene strafplaats, welke bij vruchteloos ontwijkt, voortslepen voelt. Uit vrees voor regeringloosheid, uit vrees ook voor dwang, blijft men in dat *juste milieu*, hetwelk niet van uitersten vrij, maar juist een zonderlinge vereeniging dezer beide uitersten is.

In Engeland, waar men dezelfde ondervinding niet bezit, gaat men met uitgelatenheid het verderf te gemoet. De aloude instellingen, door tijd en regt gevormd, doen aan den geest van vernieling veel lokaas, veel werk, vele belooningen zien, en spoedig zal ook het Engelsche Volk toonen tot welk eene diepte van barbaarschheid eene Natie wegzinken moet, waar met het ontzag voor de Godheid, ook de eerbeid voor elke wet en voor elk gezag weggenomen is. De antirevolutionairen zijn reeds, al is de hervorming verworpen, eigenlijk buiten gevecht; trouwens zij zouden het evenzeer zijn, zoo de hervorming aangenomen was. Het is de liberaal die door den radicaal voortgedreven wordt, en, bij het ontstaan van politieke unies en het opgaan der vlammen uit het verwoeste *Bristol*, nu vruchteloos wenscht wederstand te bieden aan de kracht die hem, zoodra hij omziet, ter neer werpen zal (*).

De Conferentie wil Nederland dwingen, indien het oude, vrije Nederland voor haar wederregtelijke uitspraak niet nedrig buigt.

De waardige houding van den Koning, het antwoord der Staten-Generaal, de algemeene verontwaardiging der Natie voorspelt dat men de jaarboeken van Nederland en Oranje, waarin nog onlangs tien dagen glansrijk opgeteekend zijn, door geenerlei vernedering ontluisteren zal.

Maar wat behoort men dan te doen? — Het is de dagorder van den Prins van Oranje dat men de zaakrijkste beantwoording vindt: „ zich in staat van oorlog beschouwen „ tegen *elken* vijand, die het grondgebied van Oud-Nederland zou willen schenden." Dit sluit de mogelijkheid eener provisionele schikking niet uit; duurzame vrede gelooven wij niet dat reeds nu mogelijk is.

Schandelijk ware het te doen hetgeen eigenlijk afstand van zelfstandig aanwezen is, zonder den tegenstand te bieden, welke in zoodanig geval bij elke waarlijk onafhankelijke Natie altijd aangetroffen werd. Als eendragt met Oranje heerscht, valt het veroveren van Oud-Nederland niet ligt; ook telt men de vijanden niet, wanneer het pligtmatige zelfsverdediging geldt. De magt der Conferentie is in sommige opzigten niet zoo groot in wezenlijkheid als in schijn; zij hangt in andere opzigten van veranderlijke omstandigheden af, en hoe vreeslijk zij mogt zijn, er is hooger magt, waardoor zij, als die wenkt, magteloos wordt.

Intusschen het kleine Holland staat tegen over het verbond der Mogendheden verlaten en alleen. Zoodanig is onze toestand reeds nu, hoewel de revolutie nog veel zoogenaamde gematigdheid behoudt. Hoe zal het wezen, wanneer in Engeland en in Frankrijk, of in een dezer landen een heviger partij triumfeert, en de andere Mogendheden de reeks van hare eerlooze en vruchtelooze concessien met een onvermogend naberouw overzien!

Doch welk Nederlander twijfelt er aan dat de Natie zich tot krachtdadige afkeering van schendigen aanval voorbereiden moet, en dat zij naar GODS hulp behoort te zien, waar menschelijke steun ontvalt, waar menschelijke overmagt dreigt!

(*) Dit betreft ook den grooten volksvriend, den Radicaal JOHN BOWRING, thans bij den flaauwmoedigen *Leopold* gastererende, om dezen een hart onder den riem te steken, ten einde te blijven medewerken ter onderbrenging van het gehate Nederland; al moest JOHN dan ook, naar de wijze van *Bristol*, om der goede zaak wille, de vlammen zien opstijgen uit de woningen zijner voormalige Gastheeren en bozemvrienden. — Nu, wie weet! Hij kent de kaart van 't Land. Het is niet te verwonderen, dat bij velen de gedachte is ontstaan, welke misschien reeds eene *Nederlandsche Gedachte* is geworden, dat er een radicale Engelsche Wolf in eene Hollandsche schapenvacht gestoken hebbe.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART TE HARLINGEN.

Binnengekomen: Den 9 November het Schonerschip *Hope*, kapt. W. Cousins; met Ballast van Ostende. — Den 10 dito het Kofschip *Concordia*, kapt. J. Assies; met Ballast van Amsterdam. — Den 11 dito het Smakschip *Margina Margaretha*, kapt. H. Oortjes; ledig van Terschelling. — Den 12 dito niets.

Uitgezeild: Den 7 November het Schonerschip *Union*, kapt. J. Manning, met Boter naar Londen. De overige dagen niets.

MENGELWERK.

DE ENTHUSIASTEN EN DE DWEEPERS.

Er zijn geene twee Volken in ons Werelddeel, wier landen aan elkander grenzen, die zoo zeer van elkander verschilden en vooral thans verschillen, dan de Belgen en de Noord-Nederlanders. Hoe zeer de Vlaanderens, een aanzienlijk gedeelte van Belgie, al niet van denzelfden oorsprong met ons mogten wezen, wij bezigden toch steeds dezelfde Nederduitsche taal. En hoewel die taal een gemeenschappelijk goed tusschen ons ware en is, wij Noord Nederlanders waren echter steeds de langzaam overleggende, maar ook de met kracht doorzettende, wel de eenvoudige maar ook de degelijke bewoners van een moeras, hetgeen wij in een Paradijs herschiepen; de Belgen waren steeds en zijn nog vlugtiger, vrolijker, oppervlakkige, veelal eerst handelende en dan besluitende bezitters van een Paradijs, het welk zij meer dan eens in eene woestijn misvormden. Wij hielden ons steeds aan een gemeenschappelijk en vrij bestuur, en bleven met alle onze inlandsche woelingen een zelfstandig volk, hetwelk zijnen Bataafschen oorsprong nog waardig is. Met alle die menigvuldigheid van oproerigheden en opstanden, waardoor de Belgen hunne geschiedenis bezoedelden, bleven zij niet te min lieden, die niet op hunne eigene beenen kunnen staan; die gemakkelijk volgden en niet moeijelijk te onderbrengen waren. Hoe zeer zij in den Spaanschen tijd eerst met ons voor godsdienstige en burgerlijke vrijheid streden, ras echter bukten zij weer hunne halzen onder de kluisters van burgerlijke en geestelijke slavernij. Hoe zeer zij nu vijftien jaren met ons verbonden waren en ongekende bloei, welvaart en vrijheid genoten, zij scheurden zich weer van ons af en dompelen zich op nieuw in den afgrond van ellende naar ziel en ligchaam. Is dit verschil tusschen hen en ons groot, nog oneindig grooter verschil ontdekt zich, sedert zij zich van ons hebben afgescheiden. Zij scheidden zich om geenerhande reden, zonder eenige aanleidende oorzaak van onze zijde, af, en zij zouden ons niet alleen met de gemeenschappelijk gemaakte schuld willen belasten, maar ook in alles de wet willen voorschrijven. Zij jagen on-

[illegible] hebben [illegible] op [illegible] [illegible] [illegible] opofferingen; veroorzaakten de jammerlijkste daling in de staats-papieren, en eene [illegible] kwijning in alle takken van handel en nijverheid, en zouden nog uit het boedelhuis van onzen vorigen staat met de grootste buit willen heengaan. Als vrienden bijeengekomen zijnde, begeerden wij ook als vrienden te scheiden; zij slechts met de wapenen in de handen. Wij oogen op, en bedoelen opregtelijk den vrede; in de Vergaderzaal van hun National Congres te Brussel werd van niets dan van oorlog tegen Oud-Holland gesproken. Wij zeggen hun, gedwongen, den oorlog aan en zij klagen, dat zij onverwacht overvallen zijn, niettegenstaande zij maanden lang ter hunner voorbereiding genoten. Zij trompetteden aan alle oorden de lafheid der Hollanders uit en nooit durfden zij voor ons in het open veld pal staan. Zij schuiven de schuld hunner nederlagen op toevalligheden, terwijl wij in veertien dagen bijna hun gansch land overmeesterd hebben. Zij staan als vier millioenen tegen ons twee millioenen op, en naauwelijks zijn wij voor goed met elkander slaags geweest, of zij roepen de krijgsbenden van gansch Frankrijk ter hulpe in. Zij roemen op hunne Daines, Tijckes de Terhove en Goethalzen; zij hebben onoverwinnelijke legers, Kozakken van de Maas, wier gezigt een leger op de vlugt zou slaan, en zoodra zij in de tegenwoordigheid van onze braven komen, gaan zij loopen als hazen. Zij hebben hunne legioenen uit Frankrijk en onze edele vrijwilligers en moedige, onversaagde Schutters, alle inlandsche Zonen uit allerlei standen en rangen, noemen zij *vermomde Pruissen*. Hunne legerhoofden laten zich door onze kundige Prinsen en Veldheeren op de deerlijkste wijze om den tuin leiden, en het plan van den Veldtogt, geven zij voor, is nit *Pruissen* afkomstig. Wij staan eenen toereikenden wapenstilstand toe en zij blijven weigeren een protokol aan te nemen, hetgeen door de Londonsche Conferentie voor *onherroepelijk* verklaard is. Zij verzoeken om verlenging van wapenstilstand, niet met het oogmerk, om tot billijke schikkingen te komen, maar om hun land met Fransche waaghalzen en moord-holen optevullen. Zij trotseren ons, die even moedig het slagveld betreden, als blijmoedig naar onze haardsteden willen terugkeeren, en zij zien niet in, dat wanneer wij voor de tweedemaal verpligt zijn, om hen te beoorlogen, hunne laatste dwaling veel erger gevolgen zal moeten hebben, dan de eerste. Hoe moeten wij ons, hoe moeten wij hen bestempelen? Zij zijn staatkundige *Dweepers*, wij zijn staatkundige *Enthusiasten*. Een verschil, hetgeen men door vergelijking van licht met duisternis, van hemel met hel duidelijker tracht te maken. Ja zij zijn *Dweepers*, wij *Enthusiasten*. Zij laten zich door hunnen waan van meerderheid op ons opwinden, wij nemen hen, zoo als zij altijd geweest zijn, als *Slaven*, en weten klaar en onderscheiden, dat in eene slavenziel geen moed, geene dapperheid, geene grootmoedigheid huisvest. Hun dom gevoel van trotschheid spiegelt hun voor, dat zij, buiten toevalligheden, ons wel maken en breken kunnen. Wij hebben eene lange ervaring in onze Vaderlandsche Geschiedenis voor ons, wat onze Voorvaderen tegen Spanje, Frankrijk, Engeland, enz. vermogten, en daardoor gevoelen wij ons sterk, onverwinnelijk, zoo lang wij de eendragt, gelijk onze Vaderen, in ons midden bewaren. Zij werken slechts met het eenigste vermogen, hetwelk onder hen geoefend wordt, namelijk de verbeelding, en daardoor misleid, juichen zij reeds in hunne overwinningen, voor dat zij slag hebben geleverd. Wij bezigen dagelijks alle onze zielsvermogens en daarom werken wij dan ook in den krijg met vereenigde zielskrachten, dat is op alle punten. Zij laten zich door het gevoelsvermogen tot handelen leiden, en moeten daarom dikwerf kromme sprongen maken. Wij laten ons door het denkvermogen tot handelen bewegen, en bewegen ons dan ook in onzen kring naar de wijsheidslessen der rede. Het bliksemvuur des gevoels brandt slechts voor oogenblikken; de inspanning wordt overdreven en op overijlend krachtbetoon volgt uiterste magteloosheid. Het kolenvuur der rede brandt bestendig, geeft kracht, terwijl het die spaart en betoont zich in zoodanige geregelde werkzaamheid, waardoor de mensch een luister en eene weldaad is voor de staatkundige wereld. Het laatste gloeit in ons; het eerste doet hen aan en stuwt hen voor oogenblikken voort. Wij zijn voor de genen, die ons al te strak aftergend in de oogen zien *verschroeijende*, maar voor onze vrienden, kennissen en die ons niet kwaad wenschen te behandelen, *weldadige Zonnen*. Zij zijn nietige, soms verderfelijke, bliksemstralen.

M. H. V. G. D.

AANKONDIGING.

AAN ALLE, DIE DEZE ZULLEN ZIEN OF LEZEN, SALUT.

Ieder mensch verschijnt op het tooneel der wereld doorgaans in zijn Zondagspak. Van Adam af tot op den Hoog Ed, Hoog Welgeb. Heer O. Z., die gisteren den adem uitblies, van den Boer tot den Edelman, 't zij met eene ruwe pij gedekt, of in goud fluweel gedost, alle hangen zij aan dat treffelijke uithangbord, dat aller zinnen bevredigt. Regtsgeleerde of Staatsman, Pleitbezorger, Koopman of Kruijer, gij alle plooit uw kleed en gelaat zoo sierlijk en effen, dat men u de vroomheid niet ontzeggen kan, en echter kijkt de aap altijd uit den mouw. Hij alleen die een weinig verder ziet dan zijn neus lang is en een bril gebruikt van de 177ste vergrooting, ziet door al dat uitwendig kostuum henen, en vindt tot in den vroomsten Job zelf met regt altijd wat te berispen. Meestal is hier of daar een *klein* scheurtje, waardoor het tuurglas tot in het kuiltje van de maag, in de bolte van het hart of in het hersenmerg henen dringt, en den onnoozelen, die niet altijd op zijne hoede is, van zoo nabij bespiedt, dat hij hem tot in zijn binnenste door en door kijkt. Hoe naauwer het kleed aan het lijf past en hoe meer het rijglijf klemt, waarmede de mannekens van den *ton* zich zelve tegen allen aanval beschermd wanen, des te sterker rijst het vermoeden wegens geheime dwangbesluiten. Hoe wijder daarentegen de *gala*-rok of de pek-broek om de leden fladdert, zoo veel te sterker loopen de naatjes en losse knoopen in het oog, die de kracht der naald niet langer kunnen verduren. De slotsom van al dat zien, al dat scherp zien, dat vergelijken, dat wikken en wegen zoude welhaast op de stelling van Boileau uitkomen:

De tous les Animaux, qui s' élévent dans l' air,
Qui marchent sur la terre, ou nagent dans la mer:
De Paris au Perou, du Japon jusqu' à Rome,
Le plus sot aminal, à mon avis, c' est l' Homme. (*)

Terwijl er nu onder al deze zotheden, (zoo als het vooroordeel die noemt,) verbazend veel schranderheid en wijsheid schuilt, zijn wij van voornemen om alle zoodanige stalen te verzamelen en even als courante koopmansgoederen in een magazijn ten toon te spreiden. Wij vermeenen daardoor eene allerwezenlijkste dienst aan het menschdom te doen en aanspraak te maken op hooge verdiensten. Deze zullen ons nu of dan eene betrekking van bijzonderen rang bezorgen, met een geëvenredigd ridderlijk en jaarlijksch pensioen, waardoor wij boven alle verzoeking verheven worden tegen dagelijksch roggenbrood, zonder zelfs aan een glas goede Bordeaux of aan eene *pâté de poulets* te denken.

De taak erkennen wij is gansch niet gering: maar wij bezitten ook daartoe eene korrespondentie zonder wedergade, welke zich uitstrekt van de verre Zuidzee-eilanden tot aan het Noorder-aspunt toe, zoodat wij de grootste geheimen, zoo van den Vorst der Ashantijnen en den grooten Mogol als van den openhartigen Divan, — dank zij onze weldadige Uitgevers die geene kosten ontzien! — even duidelijk voor ons zijn als de taal der Chinesen en Adoniramiten.

Bij zulke hooge betrekkingen volgt dan van zelf, dat wij alle personen van rang, hetzij Vorsten, Staten, Regtbanken, Magistraten, Presidenten, Graven, Maarschalken, Baronnen, Ridders, Vernuften en Ledigloopers, ons zeer gaarne tot vrienden houden en niets plaatsen, dan hetgene met hunne toejuiching, goedkeuring en lofprijzing, ten behoeve der nakomelingschap geboekt wordt.

Al deze bescheiden zullen naar gelang van den aard des onderwerps in ongebonden of gebonden stijl worden medegedeeld, naar gelang de onderscheidene berigten inkomen, en gijlieden Oppermagtige Werelddwingers! lust zult hebben om te koopen of te lezen, zonder ons preciselijk aan dag, week of maand te bepalen.

Dierbaar bovenal zijn ons de belangen van ons zelve en van onze Uitgevers, zoodat zij, die onzen arbeid zullen gelieven te koopen, tot eenen deftigen prijs zullen dienen te betalen.

Heil en groet van de Korrespondenten van het Karikatuur-Genootschap.

Woelstad, 1831. A. Z., Z. A. en O. O.

NB. Vroeger is dit plan aangekondigd in 1825, doch vond geen bijval omdat toen de volksgeesten buiten ons Land te rustig waren.

Het BEDELEN in LONDON.

Ieder bedelaar in Londen heeft zijn bijzonder nachtverblijf; —, daartoe zijn verschillende huizen ingerigt. In eenige derzelven wordt bij den ingang betaald. Voor een nachtleger op stroo, hetwelk reeds gebruikt is, geeft men zeven en eene halve cent: op frisch stroo elf en op een matras vijfden centen.

(*) Boileau, *Sat.* VIII.

[illegible] zoo [illegible] aanblijd door de [illegible] onbekende ingeslopen is. 's Morgens worden de bedelaars uitgedreven, [illegible] den naderenden nacht mogen zij wederkeeren. Zij hebben jaarlijks algemeene [illegible] dagelijks bijzondere vergaderingen, om over hunne belangen te raadplegen. [illegible] zijn zij in Cohorten, Bataljons, Compagniën en Sektiën verdeeld. Ieder dezer afdeelingen wordt dagelijks een ander gedeelte van de stad aangewezen en in de kunst en wijze, hoe zich te gedragen, onderrigt.

De meesten dezer bedelaars kunnen zeer goed hun brood door den arbeid verdienen; maar de ledigang behaagt hun te zeer. Slechts weinigen van dengenen, die verminkt schijnen, zijn het in de daad. Een zeker *James Turner*, een der meest bekende en onbeschaamde bedelaars, betaalt wekelijks 50 schellingen (dertig gulden) voor zijn kost, zoo hij zelf zegt, bedraagt zijn dagloon van 12 tot 15 schellingen. Zijne vrouw geeft onderwijs in de *Bedelkunst* en neemt een schelling per uur. Hare akademie wordt druk bezocht, en hoezeer naar ons inzien. ieder, die zich tot bedelaar verlaagt, ook zijn eigen leermeester zijn kan, is het echter voordeelig, vroegtijdig met al de graden der bedriegerij en onbeschoftheid bekend te zijn, hetgeen door deze akademie bevorderd wordt.

Overgenomen uit een Duitsch Tijdschrift.

AANBEVELING.

In het VIde deel van de *Geschiedenis des Duitschen Volks*, van den beroemden Duitschen Hoogleeraar Luden, een werk dat zeker in deze Provincie slechts door weinigen gelezen wordt, wordt, op bladzijden 138 en 543, loffelijke melding gemaakt van een onlangs uitgegeven gedicht in de Saksische taal, van de 9de eeuw. Het is denkelijk uit het Klooster te *Corvei* in het licht gegeven, en Professor Luden meent, dat men, naar de taal te oordeelen, den oorsprong van het Dichtstuk *nog meer noordwestelijk* zou moeten zoeken. Het komt ons derhalve voor dat het voor de beoefenaars der Oud-Friesche taal allerwaarschijnlijkst zeer belangrijk zijn zal. Wij bevelen het daarom mits dezen hunner aandacht en schrijven den titel af: Heliand, *poema Saxonicum seculi noni; primum ed.* J. A. Schmeller. *Monachii* 1830. v. H.

ONUITGEGEVEN VERZEN van S. STYL.

Est modus in rebus.

Indien het groot Tooneel van 't menschelijke leeven,
In die verscheidenheid, die 't aan het oog kan geeven,
Met eenig voorwerp pronkt, dat schoon is zonder schijn,
En zijn bezitter oit met recht benijdt kan zijn;
Het is de Vrolijkheid, die Vijandin der zorgen,
Zo zij, met deugd gepaard, geen angel houdt verborgen;
Maar in een braave Ziel gehuisvest, vrij van waan
Het spoor der reden volgt, zich zelf niet wil verraân.
Men zoeke dit geschenk des Hemels bij geen menschen,
Die dwaas om eere of goud of lof en wellust wenschen,
Men vall' de blinde gunst van Plutus niet te voet, —
En viert men Venus, 't zij met een bedaard gemoed;
De wellust krenkt de ziel door 't hevige beweegen,
Standvastigheid is niet dan in de maat gelegen:
De Min, schoon welbestierd, is zelden lang van duur'.
De Wijn is 't eêlste zoet, maar wordt in 't einde ook zuur.
Hoe aangenaam, hoe hoog waar 't leeven te waardeeren,
Indien men 't recht gebruik der dingen eens mogt leeren,
En alles wat Natuur ons biedt met milde hand,
Verkoos met rijp beraad, gebruikte met verstand.
Er is die dag en nacht om 't heilloos goud zal zwoegen,
Gestadig haakende naar een gedroomd genoegen,
En rijk, maar onverzaadt, door zulk een dolle vlaag,
Meer voor de schatkist zorgt, dan voor zijn leêge maag!
O Tantalus! waart ge eens aanschouwer van die straffen,
Dat zoude U in Uw pijn geen kleine troost verschaffen.
Een ander waagt zijn lijf, en tart het oorlogsvuur
Opdat zijn naam misschien een eeuw na 't leven duur'.
Wat baat het goud dat aan de vingeren blijft kleeven?
Wat baat eene ijdele eer, ten koste van het leeven?
Men kan den Oorlogsman beklagen, daar hij zweet;
Maar hoe beschouwt men best een Wijsgeer of Poëet?
Die, om hun roem in spijt van 't duistre graf te staaven,
Tien jaren voor hun dood zich levendig begraven?

OP HET AFBEELDSEL VAN RICHARDSON.

Leest gij de deftigheid in deez' doordringende oogen,
In 't edele gelaat en ongewonen zwier?
Zij passen bij een' geest, die blaakt van Godlijk vier,
Op wieken des vernufts de sterflijkheid onttoogen;
Bij 't allervruchtbaarst brein, eene onuitputbare bron,
En bij den gouden naam van Feniks Richardson.

OP MIJ ZELVEN.

Ik sleet mijn zoete jeugd in Pallas ruime zalen;
'k Heb nimmer van de Liefde iets ongemeens verwacht;
Nu schijnt het dat mijn geest haar woelig spel veracht,
En alle banden schuwt, die 't werkzaam brein bepalen.
Ik ding naar schat noch staat, dien 't los geluk verpandt;
Mijne eerzucht vlamt op kunst en vindingrijk verstand.

23 Julij 1769.

Nog iets over het PROSPECTUS.

Of eene Uitgave van Friesche Idiotismen, door PROFESSOR *A. IJPEIJ*, *Te Groningen.*

Toen ik dit in de Leeuwarder Courant van den 1 November ll. las, en de aanmerkingen van eenen *Ongenoemden* daarop bedaardelijk had overwogen, kreeg ook ik lust om het mijne daarvan te zeggen.

Vooreerst dan gevoelde ik spijt, dat die *Ongenoemde* zijne Aanmerkingen op eene te ironische manier voordroeg, en eene houding van meesterachtigheid tegen eenen hoogst achtbaren Grijsaard aannam. Voorts had hij zijne verbeteringen behoorlijk moeten staven met de noodige bewijzen: hetwelk in een geval als dit volstrekt onmisbaar is.

En nu overgaande tot die Aanmerkingen, ontmoeten wij eerst *barnenda brande*, door Profr. Ypeij vertaald door *brandend vuur*, door *Wiarda* in zijne Aanmerkingen op het Asegbb. door *gloeiend brande*, door den *Ongenoemden*, *brandende fakkel* of *stuk hout*. Allen even goed, want *brande* is oorspronkelijk *allerlei brandstof* van welken aard, ingevolge de kracht van het woord en het gebruik er van, ook nu nog bij ons. Vergelijk *Wiarda* en *Weiland*. — *Oen werrum jefta oen werre* vertaald Ypeij door *aan huisraad of op de huisstede*, de *Ongenoemde* op de *werven* of *werf*. In het Asb. leest men beter *an weron and an wervon*, letterlijk, zoo als ook *Wiarda* vertaalt, *in zijne bezittingen en op de werf* of *werven*. — *Iechtan* voor *Jechtande*. Zulke deelwoorden vindt men meermalen ingekort, ook in eene nog onuitgegevene *Olde Freesche Cronike*. Bij *Thaborita* leest men: *gaen ende rasende*, d. i. *gaende ende rasende*; alwaar het eerste *de* in het laatste is opgelost en als verzwolgen. In *domje* vind ik, (zegt de *Ongenoemde* niet zonder reden) eene fout, en leest liever *dom jen dae liodem*, aan het volk. *Jen* vindt men wel niet in de O. F. W. maar *To* of *toe jenst* — *jeens* — *jens*. Eens leest men aldaar, bl. 301: *jenst dine Schelta*, aan den Schout. Ook hier zou men zoo kunnen lezen.

Itta herdsteed, — *om dine herdsteed*. *Itta*, in het Asegb. *et*, beteekent hier *op*. — *Om* is doorgaans *wegens*, propter, soms, zoo als in de O. F. W. bl. 30 en misschien meermalen elders, beteekent *om*, circum: *om dât tserckhof*. Neemt men deze [illegible]

kenis hieraan, dan is *om dine herdsteed*, om den haard heen. Het huis toch afgebrand zijnde, konde om de plaatse, waar de haardstede geweest was, na opruiming van het puin, gemakkelijk worden gestreden. Maar laat men *om* voor propter gelden, dan vertale men *om de haardstede*, of *wegens den Heert*, welk woord *eene woning met eenig land* beteekent. Zie *L—R van Wedde*, enz., bl. 34, noot 36. — In het Asb zoude men wat verder met eene gemakkelijke invulling uit het voorafgaande kunnen lezen: *Jef hi biseka wili, sa skil hi (kuma) et thera hanta hwek.* — *Berschinza kempa* vertaalt ook *Wiarda* door *blossbenigten kampfen.* En zoo is hier het best, niettegenstaande *Kempa*, en in de O. F. W. en elders *eenen strijd* zoo wel als *eenen strijder* of *kampioen* beteekent. — *Om dine bannena ferd*, heeft de *Ongenoemde* mijns oordeels, wel gevat. *Bannen* toch beteekent vaak *bevelen*, b. v. O. F. W. bl. 36. De beteekenis van *in de Kerk af te kondigen* moet nog bewezen worden. — *Arra moerddeda* vertaalt Profr. Ypeij door *erge moorddaad*, *Wiarda* aanmerk. bl. 165 door *eine böse mordthat (brandstiftung)*, de *Ongenoemde* door *eerdere*, *vroegere*, zonder het te bewijzen door voorbeelden, die hier vooral te pas zouden komen. Want *arra* voor *eerder*, vindt men niet in de O. F. W. Ook elders is het mij nog niet voorgekomen, noch bij *Wiarda* a. fr. Wb. te vinden. Het vervolg en de zamenhang zal doen zien dat *arra* hier beteekent ons *arre*, nog bekend in de spreekwijze *in arren moede*, d. i. dus *eene boosaardige, met een gram opzet verrigte moorddaad, uit wraakzucht. Eefter der ora* toch kan hier alleen beteekenen *na de andere (moorddaad). Der* is de genitiv. van het vrouwel. lidwoord, en slaat op het voorgaande *moerddeda*, dat ook vrouwel. is. Het kan op geen mannelijk wezen zien. De *Ongenoemde* heeft hier de grammatica geweld aangedaan. *Wiarda* verklaart het zeer goed: *nach der andern (nachher wie ihm sein haus abgebrannt is.)* doch laat de woorden *om een ander deda* onvertaald. Het geen beter is, dan *andere* te veranderen in *audere*; een woord dat later in die spelling in gebruik is gekomen, en in de O. F. W. en bij *Wiarda* niet wordt gevonden. Alleen *ald*, *aldere* en *jeldera* leest men in de O. F. W. — Intusschen heeft de *Ongenoemde* veel goeds, vooral in het vervolg, gezegd. — Dit zij genoeg: om niet te wijdloopig te worden, moet ik eindigen, het oordeel hier over aan den bescheiden lezer overlatende. *Ingezonden.*

De edelmoedige gever of geefster van acht Coupons Nationale Schuld, ten behoeve van ....., wordt minzaam bedankt. Gods zegen ruste op zulke stille weldoeners.
Leeuwarden, den 14 November 1831. L. VALK.

*** Getrouwd:
LEEUWARDEN, JAN BRUINING, en
den 6 November 1831. IMPKJE DE RUITER.
Deze dient zoo wel tot bijzondere als algemeene kennisgeving.

*** Getrouwd:
JELLE IJ. LANGHOUT, *van Oldeboorn*, en
NAMKJE GEERTS.
JOURE, SIJMON GEERTS, JR., en
den 6 November 1831. GRIETJE D. DE VRIES.

FRANEKER, den 9 November 1831. Getrouwd:
H. RISSELADA, *Chirurgijn en Vroedm. te Tzum*, en
G. HANNEMA.

*** Heden zijn Ondertrouwd:
HARLINGEN, DIRK A. DE JONG, en
den 11 November 1831. JANTJE H. PRINS.
Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene kennisgeving voor bijzondere aan te nemen.

*** Op den huize LIJCKLAMA-BOSCH bij BALK, is op den 4 November 1831, voorspoedig van eenen welgeschapen ZOON bevallen, de Hoog Wel Geboren Vrouwe CHRISTIANA HELENA GEERTRUIDA VAN SWINDEREN, Geb. Baronesse THOE SCHWARTZENBERG EN HOHENLANSBERG.

*** Heden beviel van eenen welgeschapen ZOON, DINA LAMBSMA TUINHOUT, geliefde Echtgenoot van ANNËUS HARMENS.
HARLINGEN, den 5 November 1831.

*** Heden verloste van eene welgeschapene DOCHTER, MINKE SLEESWIJK, geliefde Echtgenoot van S. D. VAN VEEN.
LEMMER, den 7 November 1831.

FRANEKER, den 8 November 1831. Heden beviel van een ZOON, ALAGONDA WEITS, Huisvrouw van C. VAN REES.

*** Heden avond 5½ ure, verloste voorspoedig van een welgeschapen ZOON, AAFKE APPELHOFF, Huisvrouw van H. BORGRINK,
LEEUWARDEN, den 10 November 1831. *IJzerkooper.*

*** Heden verloste van eenen ZOON, C. M. A. TER HORST, Huisvrouw van
LEEUWARDEN, den 12 November 1831. L. METZ, *Banketbakker.*

MIDLUM, den 3 November 1831. Heden namiddag overleed in den ouderdom van 61 jaren, na eene 36jarige echtvereeniging, ten gevolge eener kortstondige ziekte en spoedig verval van krachten, AAFKE T. TOLSMA, in leven geliefde Huisvrouw van RINTJE F. TOLSMA.

*** Den 3 November 1831, overleed te Huizum, onze beminde Dochter, Freule PETRONELLA MARIA CAROLINA WILHELMINA FERDINANDA, in den jeugdigen leeftijd van 14 jaren en bijna 5 maanden.
Jr. V. V. VAN CAMMINGHA.
J. C. VAN CAMMINGHA,
geb. GASINJET.
Familie en Vrienden, gelieven deze voor bijzondere kennisgeving aan te nemen.

*** Het Dochtertje JOUKJEN, eene onzer Tweelingen, over wiens geboorte wij ons voor eene maand mogten verblijden, ontsliep heden.
BOLSWARD, CORNELIS J. WESTERBAAN.
den 4 November 1831. MARIA WESTERBAAN, Geb. NIEUWENHUIS.
Familie en Bekenden gelieven deze voor bijzondere kennisgeving aan te nemen.

LEEUWARDEN, den 6 November 1831. Heden overleed alhier, na eene ongesteldheid van weinige dagen, in den ouderdom van bijna 86 jaren, de Welgeboren Heer Mr. SIPCO BASSELEUR, Ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, oud Lid van de Provinciale Staten van Vriesland.

*** Na eene ziekte van slechts drie dagen, overleed heden tot onze groote droefheid, de oudste van mijne twee Zonen TAEKLE JANS HOOGTERP, in den leeftijd van 32 jaren, nalatende drie zeer jonge, nu ouderlooze, kinderen.
KIMSWERD den 7 November 1831. JAN H. HOOGTERP.

GRONINGEN, den 8 November 1831. Heden overleed alhier, in den ouderdom van ruim 73 jaren, de Hoog Welgeboren Heer WILLEM FREDERIK SCHRATENBACH BARON RENGERS, *President der Ridderschap der provincie Groningen.*

*** Heden overleed tot mijne innige droefheid na eene sukkeling van eenige weken, en na eene gelukkige echtverbindtenis van ruim negen jaren, mijne hartelijk geliefde Huisvrouw, TRIJNTJE CORNELIS FABER, in den jeugdigen leeftijd van dertig jaren; mij nalatende drie nog zeer jonge kinderen. — Strekkende deze tot eene algemeene kennisgeving aan Vrienden en Bekenden. P. DE VRIES,
BOLSWARD, den 11 November 1831. *Deurwaarder.*

*** Heden avond overleed tot mijne bittere droefheid, mijne geliefde Echtgenoot TRIJNTJE KLAASES BOONSTRA, in den ouderdom van bijkans zeven en zestig jaren. Omtrent twee en veertig jaren was ik gelukkig door den echt met haar vereenigd en zwaar valt mij dit verlies in eenen hoogen ouderdom van vijf en tachtig jaren.
GROUW, den 11 November 1831. G. L. LIJKLES.

*** Na eene hevige zinking-ziekte van eenige dagen overleed heden morgen om 2 uren, mijne geliefde Echtgenoot AALTJE A. GORTER, in den ouderdom van bijna 23 jaren, na eene gelukkige Echtvereeniging van één jaar en twee maanden, mij nalatende een Dochtertje van 23 weken. Diep bedroefd geef ik hiervan kennis aan Familie en Bekenden met verzoek van brieven van rouwbeklag verschoond te blijven.
DOCKUM, den 11 November 1831. IBELE HANSMA.

GRONINGEN, den 11 November 1831. Heden morgen ten 8 ure, overleed in den bloeijenden leeftijd van 33½ jaren, mijne geliefde Echtgenoot, DIURKE EVERTS NIEWOLD, na eene genoegelijke Echtverbindtenis van 11½ jaren.
S. BOLT, Wed. D. E. NIEWOLD.

*** Tot mijne bittere droefheid overleed heden zeer zacht, mijn hartelijk geliefde Echtgenoot IDS MICHIELS VISSER; eene borstziekte en toenemend verval van krachten, maakte in den ouderdom van 32 jaren en ruim 7 maanden, een einde aan zijn nuttig en voor mij zoo dierbaar leven, waarvan ik slechts 5½ jaar in den genoegelijksten echt met hem vereenigd mogt leven, dewelke met twee Kinders gezegend werd, die hun groot verlies nog niet kunnen beseffen. ANTJE M. KOLDIJK,
GROUW, den 12 November 1831. Wed. IDS M. VISSER.
Dit diene tevens tot bijzondere kennisgeving aan Familie en Vrienden.

Prijzen der Granen te Leeuwarden, Vrijdag den 11 November 1831:
De In- en Uitlandsche Rogge en Tarwe: Rogge *f* 211 : 50 het Last. — Tarwe *f* 11 : 00 de Mudde.
De Boter *f* 37 : 50. Kaas *f* 17 : 00 à *f* 19 : 25.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, DEN 12 NOVEMBER 1831.

				Gebl.
Werkelijke Schuld	2½ pct.	40¼	41¼	40⅛
Uitgestelde dito		1	1 1/16	1 1/32
Kansbiljetten	*f*	16¼	17	16⅝
Amort. Sijndicaat	4½ pct.	65¼	66	65⅝
————	3½ »	52¾	53¾	53¼
Oorlogs-Lasten ...	5 »	79	79½	79¼
Anticipatie-Biljetten.....				
Renversalen..........				
Negotiatie 42/m..	6 pct.	86	86¾	86⅜
Schatkistbiljetten	1000...	89¾	90¾	90
————	100...			
————	50...			
Domein Losrenten.	2½ pct.			
Handel-Maatsch...	4½ »	73¾	74¼	74
TiersCs. op 21 Oct.	3 »	66¾	67¼	67
Gec. Ann. op Nov.	3 »			

				Gebl.
Napels, aldaar ged.	5 pct.	71¾	72¼	71⅝
Dito te Lond. dito	5 »			
Perp. Spanje, Am.	5 »	46¼	46¾	46½
Dito dito, ...	3 »			
Obl. dito te P.enL.	3 »	29¾	30¼	30
Uitgest. Schuld.........		7¼	7¾	7½
Oblig. Weenerbank	5 pct			
Dito dito...	4 »			
Weener Obl. Met.	5 »	83¼	84	
Dito dito te Lond.	2½ »			
Obligatie Rusland.	5 »	89½	90¼	89¾
Dito A°. 1828 enz.	5 »	91	91¼	91⅛
Rusland Neg. 1831	5 »	58	58½	59
Rusl. Ins. op't Grb.	6 »	58¾	59¼	59
Dito Cert. te Hamb.	5 »			
Dito dito te Lond.	5 »	89½	90	89¾

De School van den Onderwijzer W. SCHEPERS te Heerenveen, thans opengesteld zijnde, heeft het Grietenijbestuur van Schoterland gemeend, ter kennis van Ouders en Voogden te moeten brengen, dat in deze School Onderwijs zal worden gegeven, behalven in de eerste beginselen van kennis en beschaving, in de Fransche, Hoogduitsche en Engelsche Talen, de Aardrijkskunde en de beginselen der Natuur- en Wiskunde, in een woord in alles wat tot eene beschaafde opvoeding behoort.
Heerenveen, den 9 November 1831.
Ter ordonnantie van het Grietenijbestuur van Schoterland,
ENGELEN, *Secretaris.*

De Notaris J. C. KUTSCH, te Leeuwarden, zal, op Maandagen den 28 November 1831, provisioneel, en den 12 December daaraanvolgende, finaal, telkens namiddags 4 ure, bij *L. Beugelaar*, in de Nieuwe Doelen alhier, verkoopen:

1. Eene voortreffelijke en zeer groote HEEREN HUIZINGE, letter B, no. 211, met PLAATS en grooten TUIN, bestaande in 14 zoo behangen als onbehangen Woonkamers, waaronder een zeer fraai Zaal; voorts een Mangelkamer, Provisiekamertje en Knechtskamer, een Keuken, 2 Kelders en 4 Zolders; staande en gelegen tegen over het Gouvernementshuis op de Tweebaksmarkt te Leeuwarden.
2. Een ruim KOETSHUIS, eene STALLING voor 5 Paarden en 4 Koeijen, en boven dit alles een groote HOOIZOLDER, staande in de Kruisstraat en Driekramerssteeg, achter het eerste perceel aldaar.
3. Een HUIS, bestaande in eene Kamer, met Haardsteed, 2 Kasten en Bedsteed, benevens een Zolder, en onder deze Kamer een Kelder, staande in de Kruisstraat, achter het eerste en bezijden het tweede perceel.

Alle perceelen den 12 Mei 1832 te aanvaarden.
Dit geveilde kan worden bezigtigd op de zitdagen, voormiddags van 10 tot 1 en namiddags van 2 tot 4 uren.

Boelgoed op 5 maanden crediet.

De Notaris F. IJ. DE BOER, te Dronrijp, zal, op HEDEN Dingsdag den 15 November 1831, des namiddags ten 1 ure, ten verzoeke van den Koopman C. PENNINGA, op 5 maanden crediet en tegen voldoende borgstelling, ten huize van den Kastelein *Klaas Martens Koopmans* te Beetgumermolen, presenteren te verkoopen:
12 Beste kalve, melke en vare KOEIJEN, 4 KALVEREN, 2 WERKPAARDEN en 8 melke en vette SCHAPEN.

MR. F. WITTEVEEN, Notaris te Metslawier, zal, op Zaturdag den 19 November 1831, des namiddags ten 3 ure, bij finalen palmslag, ten huize van *Jan Bakker*, Kastelein te Nijkerk, bij verhooggeld presenteren te verkoopen:
Eene HUIZINGE en bijzonder welbeklante GROFSMEDERIJ cum annexis, staande en gelegen te Nijkerk, en aldaar gekwoteerd met no. 43, door *Minze Hendriks Bakker* wordende bewoond en gebruikt; den 12 Mei 1832 te aanvaarden; waarop geboden is *f* 1066.

Houtveiling op 6 maanden crediet.

MR. J. J. WIERSMA, Notaris te Sneek, presenteert, op Woensdag den 23 November, des morgens ten 10 ure, op Eernsumerzijl onder Friens, publiek te verkoopen: Eene partij Zwolsch eiken BOOMEN, LEGGERS, OPLANGERS, KROMHOUT, DAMLEGGERS, HEK- en STEKPALEN, Zeeuwsch ipen POSTEN van onderscheidene dikte, dito TOPPEN, en wat verder genummerd zal liggen, op de Bergplaats van de Heeren *Cool & Ter Horst*, te Eernsumerzijl voormeld.

De Notaris J. G. VAN BLOM, te Dragten, zal, publiek bij strijk- en verhooggeld presenteren te verkoopen:
Eene ZATHE en LANDEN, eigen aan Mevrouwe *Cecilia Johanna van Heemstra*, Echtgenoot van den Baron *van Haren*, en bemeijerd door *Eit R. Rinkema*, staande en gelegen te Nijega, in de grietenij Smallingerland, en zulks in 19 perceelen, breeder bij Biljetten gespecificeerd.
De veiling dezer goederen zal plaats hebben op Donderdag den 24 November 1831, des namiddags ten 4 ure, ten huize van *Izaäk Douma*, Herbergier te Opeinde.

VERKOOP
OP REGTERLIJK GEZAG.

Op Zondag den twintigsten November 1831, des voormiddags ten elf ure, zal er, na daartoe bekomen appointement, door den Deurwaarder JOHANNES DE VRIES, wonende te Sneek, ten huize van *Sijbren Sjerps Jorna*, Boer onder Eernsum, worden overgegaan tot den Verkoop aan de meestbiedenden van ongeveer 26 koeseten HOOI; BOERENREEUW en BESLAG, bestaande in onderscheidene Koeijen, Kieren, Kalveren, een Paard, een Varken, eene groote koperen Kaasketel, dito Melkemmers, houten Aden, Vaten, een Karn met koperen band, een nieuwe Hooiwagen enz; voorts MEUBELEN en HUISGERADEN. — Gearresteerd ter rekwisitie van Mejufvrouw CATHARINA BROUWER, zonder bepaald bedrijf, wonende te Franekar c. s., in dezen domicilie houdende te Eernsum, ten huize van JAN TJALLING JORNA, Kastelein aldaar, en ten laste van voornoemde SIJBREN SJERPS JORNA en FOKELTJE RUURDS JONGEMA, Echtelieden onder Eernsum.
Alles zal met gereed geld moeten worden betaald.

BOELGOED.

DE GRIFFIER van de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te Leeuwarden, zal, ten verzoeke van den Heer M. GOSLINGS, provisionelen Curator in het faillissement van *Jacob Blok*, Koopman op Camstraburen bij Leeuwarden, op Zaturdag den negentienden November aanstaande, des voormiddags te half tien uur, ten huize van gemelden gefailleerde, bij gereed geld verkoopen: MEUBELEN, HUISGERADEN, WINKELGOEDEREN, KOOPMANSCHAPPEN, en GEREEDSCHAPPEN tot eene Tabakskerverij behoorende;
Waaronder eene Secretaire, eene groote Toonbank, met een beste Koffijmolen, groote en kleine Theebussen, koperen Schalen groot en klein, eene partij gestopte Tabak, twee vaten Blaauwsel, een partijtje Thee, Candij, en twee Kerfbanken, benevens Droogramen etc. etc.; — alles des Donderdags namiddags van 3 tot 6, en des Vrijdags voormiddags van 10 tot 1 uur voor den verkoopdag te zien.

TE HUUR bij beslotene briefjes, voor den tijd van vijf aaneenvolgende jaren, in te gaan met St. Petri en 12 Mei 1832: Eene ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE, SCHUUR cum ann., gelegen bij de Kerk, onder den dorpe Hommerts, groot naar naam en faam 36 bunder 74 v. roede 36 v. el Greidland, thans bij *Anne Taedes Walma* en *Vrouw* als huurders in gebruik. De Conditien van verhuring zijn te vernemen bij den eigenaar den Heer ABm. HESSELINK, Olieslager te Sneek, bij wien de briefjes vóór of op den 1 December 1831 zullen moeten worden ingezonden.

Verhuring bij besloten briefjes:

Van eene ZATHE en LANDEN, staande en gelegen te Ruige Lollum, gekwoteerd letter L, no 11, groot zeventien bunder drie en zestig v. roede, waaronder 91 v. roede Bouwland, bij *Doede Pieters Bruinsma* in gebruik; te aanvaarden op St. Petri 1832, voor den tijd van vijf jaren; waarvan de Conditien ter lezing liggen bij den Onderwijzer BOUWSTRA, te Ruige Lollum, bij wien de Briefjes vóór den 10 December 1831 vrachtvrij moeten worden ingeleverd.

Bij den ondergeteekende kan men tot bevordering der verwisseling in Obligatien inleveren de RECEPISSEN van de Vrijwillige Leening. J. J. HEEP.
Ternaard, den 11 November 1831.

Daar het PORTRAIT VAN Z. K. H. DEN PRINS VAN ORANJE, uitgegeven wordende bij A. BAKHUIJZEN, te 's Gravenhage, door omstandigheden, voor het oogenblik niet verder kan afgeleverd worden, zoo zal men, ten einde den reeds verworven roem staande te houden, en aan de menigvuldige aanvragen te kunnen voldoen, een geheel nieuw vervaardigen; en heeft de Heer *van der Hulst* de bewerking daarvan, naar het door hem naar het leven geschilderde en uitmuntend welgelijkende afbeeldsel, andermaal onder zijne directie willen nemen; hopende men hetzelve, op het einde dezer maand, in gereedheid te zullen hebben.

Te LEEUWARDEN, bij P. KOUMANS SMEDING, bij de Hoeksterpoort, Letter K, no. 176